

godt få ideerne, men ikke udfærdige dem? Må de ikke selv stå for kontakten til bureauet eller avisen? Hvor går grænsen? Er der overhovedet nogen grænse ifølge statsministerens overvejelser?

Jeg synes, det er interessant at få det belyst, for vi ved jo, at vi senere får en forespørgselsdebat om dette emne. Jeg er helt overbevist om, at der er partier på både den ene og den anden side af regeringen, der vil være interesseret i at få nogle klare retningslinjer for det her område, og som baggrund for arbejdet ville det være interessant at vide, hvad statsministerens holdning er til dette spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Med hensyn til grænsen er den jo glimrende beskrevet i den meget udmærkede betænkning, som hr. Frank Dahlgaard refererede til, nemlig betænkning 1354 fra maj 1998, hvor der jo rigtigt står på siderne 20 og 21:

»Som politisk chef for ministeriet har ministeren krav på både faglig og politisk taktisk rådgivning. En sådan rådgivning er nødvendig, for at ministeren kan leve op til sin rolle som politisk chef for ministeriet og dermed for, at ministerstyret kan fungere.«

Der står mange andre kloge ting, som vi kan komme tilbage til under den store debat, jeg forstår vi skal have i januar måned, og det er for mig helt o.k.

Hr. Kristian Thulesen Dahl stillede spørgsmål nr. S 718, der lyder: Har mit ministeriums medarbejdere på nogen måde været involveret i diskussioner om og/eller arbejdet med ja-annoncer i forbindelse med folkeafstemningen?

Det var det præcise spørgsmål.

Ud over det svar, jeg har givet på spørgsmål nr. S 727, som var et andet spørgsmål, kan jeg svare: Ja, en medarbejder i Statsministeriet har deltaget i et par møder om ja-annoncer i partiregi med henblik på at videregive mine synspunkter.

Jeg kan i øvrigt nævne, at den pågældende er ansat på de særlige vilkår, der er angivet i betænkning 1354 fra maj 1998 for personer, der betegnes som særlige rådgivere.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå på statsministerens svar, at der for statsministerens vedkommende reelt ikke er nogen grænse for brugen af embedsmænd. Det synes jeg nødvendiggør, at vi tager diskussionen. I lyset af, at statsministeren har involveret Øko-

nomiministeriet også i det her spørgsmål, er det klart, at vi på baggrund af det vil bede økonomiministeren om at komme her i salen og redegøre for sin rolle også i den her pågældende sag. Så det vil jeg tage initiativ til.

Nu har vi altså fået oplyst, at der er en annonce her den 26. september, som man har været medvirkende til. Jeg vil gerne spørge statsministeren: Har der været andre annoncer end den her med de tidligere vismænd, som man i ministeriets regi har været medvirkende til eller har været med til opfordring af og lignende?

Har der været andre initiativer også på den her måde, hvor man har givet indtryk af en anden afsender end den afsender, det måske i virkeligheden var?

Det synes jeg kunne være interessant at vide.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu meddeler statsministeren så, at en medarbejder ansat på særlige vilkår deltager i partiaktiviteter, ganske vist på statsministerens vegne. Men bekymrer det overhovedet ikke statsministeren, at vi er ved at få opbygget sådan et spindoktorsystem her i Danmark, både i regeringen og i de store partier, hvor medlemsdemokratiet i partierne erstattes med spindoktorinstitutionen, som så kører de pågældende politikere. Det er jo det, der er realiteten.

Det synes jeg altså rejser et fundamentalt problem, nemlig hvordan vores demokrati på lang sigt skal fungere. Partierne forsvinder jo medlemsmæssigt, hvis det fortsætter på den måde. Derfor er det faktisk ikke for at genere statsministeren, at jeg beder om, at vi får sådan en kommission. Det er faktisk, fordi jeg er bekymret over, at vi også her i Danmark får sådan et Tony Blair-demokrati eller mangel på samme, hvis den udvikling fortsætter.

Derfor må de grænser trækkes, men vi får jo så en stor debat om det i Folketinget. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at vi skal starte den debat med det udgangspunkt, at statsministeren sådan set ikke synes, der overhovedet er et problem.

Peter Skaarup (DF):

Nu til de her to spørgsmål har jeg bemærket, at statsministeren helt tydeligt har forberedt sig godt, og det er jo glimrende, at vi får nogle fyldestgørende svar her. De tillægsspørgsmål, vi så stiller, er det lidt sværere at få svar på, men det er så, hvad det er. Men jeg vil alligevel lige prøve en gang.